

[Landbrugsministeren.]

at stemme, end de, der har givet udtryk for det fra denne talerstol. Det kan også være, at der er flere, der stemmer imod, end det har fundet udtryk her. Jeg kan da også godt tilføje, at denne kornlov næppe kunne gennemføres, hvis man stemte enten for eller imod. Når man undlader at stemme, er det jo muligt at gennemføre en sådan ordning, selv med meget lille tilslutning.

Jeg skal i og for sig ikke beklage mig over oppositionens stilling, men jeg kunne have ønsket, at den her havde fortalt, hvad den selv ville. Så havde vi haft en bedre mulighed for rent sagligt at bedømme virkningerne af det, betydningen af det. Jeg fik forståelsen af, at ordføreren for de uafhængige gav udtryk for, at han var enig i landboforeningernes skitse. Den samme enighed har jeg ikke set finde udtryk hverken hos det ærede medlem hr. H. C. Toft eller hos det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen. Jeg ville i og for sig gerne have klaret, om man er enig i priser, og hvad andet der står, for så havde vi jo lejlighed til at bedømme, om man vil op på den kornpris, der dér er tale om, om man vil ind på de principper, den udførelse i praksis, som skitsen er udtryk for. Jeg mener, at embedsmændene i landbrugsministeriet på opfordring har givet en bedømmelse af denne skitse; jeg er da i alle tilfælde parat til at lade dem gøre det, hvis det ikke viser sig at være tilfældet, hvad jeg altså mener, det er.

Jeg tror ikke, det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Mose Hansen sagde, at landbo- og husmandsforeninger ikke var langt fra hinanden. Jeg tror faktisk ikke, at nogen af parterne vil indrømme, at det er tilfældet. I hvert fald har de da aldrig villet det over for mig. Hvis de virkelig ikke var langt fra hinanden, synes jeg ikke, der er grundlag for at tage afstand fra den ene skitse og give tilslutning til den anden. Så må de kunne sammenarbejdes, og er der noget, de to skitser for mig at se ikke kan, er det i hvert fald sammenarbejdes til noget brugeligt. Om de kan bruges hver for sig, er noget andet, men at de skulle kunne samordnes til noget praktisk og brugeligt, har jeg i hvert fald ikke — jeg havde nær sagt — fantasi til at forestille mig som en mulighed.

Må jeg understrege det ærede medlem hr. Carl Petersens udtalelse om, at denne kornordning er et led i helhedsløsningen. Jeg vil tilføje, at den er et led i de samlede landbrugsordninger; de udløber sammen med den nu behandlede kornlov, som jo nok bliver vedtaget. De udløber næste år, og vi er da på det tidspunkt frit stillet, må begynde på en helt frisk. På det tidspunkt er vi ikke bundet af tidligere gennemførte ordninger; det vil jeg gerne understrege, samtidig med jeg understreger det, det ærede medlem hr. Kirkegaard sagde om, at man sikkert gør klogt i at regne med adskillige ændringer næste år — hvis vi overhovedet til den tid mener, vi skal have en kornordning.

Jens Chr. Christensen: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre her i anden omgang, men jeg mener at have ret i at fortolke den højtærede ministers udtalelser med hensyn til hans partifællers aftale, når loven kommer til tredje behandling, derhen, at det vel må være, fordi ministerens partifæller ser på loven på samme måde, som venstre gør. Derfor vil man undlade at stemme, og det kan vi selvfølgelig ikke have noget imod.

Det glædede mig, at min gode ven, det ærede medlem hr. Kirkegaard, fik ros af socialistisk folkeparti for den tale, han holdt. Det ærede medlem var meget glad ved de formueta, han nævnte, både den formue som godsejeren, de almindelige gårdmænd og husmændene havde. Jeg kan garantere det ærede medlem for, at når vi har haft en ny ejendomsskyldvurdering, vil de ude i landdistrikterne have en endnu større formue, end de har i øjeblikket. Det er dog desværre formue, som ikke er likvid; de papirformuer, som de forhøjede vurderinger er i stand til at præstere, betaler man ikke ret meget med. Vi er vel alle sammen ligesom det ærede medlem glade for den baconaftale, Danmark har fået med England. Det er heller ikke dér, det piner med afsætning af vor svineproduktion; men det er produktionen, der er større end den aftale, der er truffet, og som hjemmemarkedet ikke er i stand til at aftage. Det, der piner os inden for landbruget med henblik på fremtiden, er netop frygten for, at baconproduktionen skal stige ud over